

عنوان مقاله:

رابطه متقابل کووید ۱۹ و محیط زیست

محل انتشار:

کنفرانس ملی مطالعات و یافته های نوین در حوزه بهداشت و درمان، علوم اجتماعی و انسانی با محوریت بیماری کووید ۱۹ (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۲

نویسندگان:

مریم اردیبهشتی خیابان - استادیار، گروه مامایی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

نیره حائری فر - Ph. D، مرکز تحقیقات مدیریت توسعه پایدار حوضه آبریز دریاچه ارومیه، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه: اگرچه در شرایط فعلی هنوز در آغاز راه شیوع بیماری کووید ۱۹ قرار داریم و امکان ارزیابی دقیق از پیامدهای بعدی کرونا بر محیط زیست وجود ندارد، اما اگر فراگیری و ماندگاری این ویروس طولانی تر شود، قطعاً اثرات عمیق محیط زیست انسانی و طبیعی خواهد داشت. از نظر زیست محیطی، بیماری های فراگیر جزء مخاطرات طبیعی محیط زیستی طبقه بندی می شوند. بیماری های فراگیره تنها مستقیماً جان انسان ها، بلکه کل اکوسیستم را با چالش روبرو می نمایند. اصل اول اکوسیستم آن است که هر عملی در طبیعت عکسالعملی دارد و اصل دوم بیان می کند که هیچ موجودی در طبیعت از بین نمی رود بلکه از حالتی به حالت دیگر درمی آید. هدف: همه گیری کووید ۱۹ نه تنها امنیت بهداشتی و محیط زیستی کشورها بلکه حیات بشریت و محیط زیست را نیز متاثر نموده است. بیماری کرونا و محیط زیست، روابط متقابل مثبت و منفی بر یکدیگر دارند که در این مطالعه سنجیده به این روابط پرداخته شود. روش ها: برای مطالعه ارتباط متقابل بین ویروس کووید ۱۹ و محیط زیست، آخرین یافته های پژوهشگران در اینخصوص، گردآوری و مورد مطالعه قرار گرفت. یافته ها: ارتباط متقابل بین ویروس کووید ۱۹ و محیط زیست در پنج شاخه اصلی قابل بررسی است: الف (تأثیر آلودگیها بر شیوع بیماری کرونا. ب) تأثیر شیوع بیماری کرونا بر آلودگی هوا. ج) زباله های عفونی ناشی از شیوع بیماری کرونا. د) زباله های غیرعفونی ناشی از شیوع بیماری کرونا. ه) تأثیر شیوع بیماری کرونا بر منابع آبتنیجه گیری: آلاینده های هوا برد می توانند در افزایش زمان تعلیق ویروس کرونا موثر باشد. تأثیرات مثبت و قابلمشاهده این همه گیری از جمله بهبود کیفیت هوا یا کاهش انتشار گازهای گلخانه ای موقت است زیرا این تأثیراتحاکمی از عقب افتادگی اقتصادی غم انگیز و پریشانی بشر است و نباید آنرا دستاوردی برای محیط زیست دانست. عدمتوجه به تجمع زباله های عفونی و خانگی ممکن است زمینه ساز بروز موجهای بعدی همه گیری بیماری باشد. لزوم رعایت موارد بهداشتی، میزان دفع زباله های پلاستیکی را افزایش داده و پروتکل های بهداشتی، بازیافت پلاستیک درچنین شرایطی را منع می نمایند. شیوع ویروس کووید ۱۹ با افزایش مصرف آب و مواد شوینده همراه بوده و از سوی دیگر، موجب تولید فاضلاب بیشتر می شود که فرصت خوبی برای ادامه حیات میکروب ها و ورود شوینده ها و داروهابه منابع آب طبیعی است.

کلمات کلیدی:

ارتباط متقابل، کووید ۱۹، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1258839>

